

Arrest

nr. 151 735 van 3 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ALENKIN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Wit-Russisch staatsburger, afkomstig uit Vitebsk (oblast Vitebsk), Wit-Rusland. U diende een eerste asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 9 januari 2002. Op 31 mei 2002 werd een beslissing tot verder onderzoek genomen door het Commissariaat-generaal. U wachtte uw beslissing ten gronde echter niet af, waarna uw eerste asielaanvraag werd afgesloten. Op 14 juli 2003 diende u vervolgens een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U haalde hierbij aan dat u België eind september 2002 had verlaten en teruggekeerd was naar Belarus. Na uw terugkeer in uw land van herkomst werd u lid van het Molodoj Front en de Belarussische Sociaal Democratische partij (BSDP). U leidde nog steeds de maatschappelijke Vereniging Gennadi Karpenko zoals u naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag had aangehaald, en u was nog steeds lid van het Belarussisch

Helsinki Comité. Omwille van uw politiek activisme kende u problemen met de autoriteiten in uw land van herkomst naar aanleiding waarvan u opnieuw naar België reisde, waar u aankwam op 30 juni 2003. Op 18 januari 2005 werd door het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen. Het annulatieberoep dat u hiertegen indiende bij de Raad van State werd verworpen. Op 24 september 2009 diende u een derde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Deze aanvraag werd door het Commissariaat-generaal op 22 juli 2010 afgesloten zonder voorwerp omdat u door de Dienst Vreemdelingenzaken toegelaten of gemachtigd werd tot onbeperkt verblijf in België vanaf 17 mei 2010 en u geen verzoek had ingediend tot voortzetting van uw asielprocedure zoals omschreven in artikel 55 van de Vreemdelingenwet. Op 26 september 2011 diende u een vierde asielaanvraag in. Deze aanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten op 17 november 2011 nadat de afstand van uw asielaanvraag werd vastgesteld. Op 9 juli 2012 diende u een vijfde asielaanvraag in België in. Deze werd vervolgens door het Commissariaat-generaal afgesloten op 30 april 2013 omdat werd vastgesteld dat u in het kader van uw vertrek georganiseerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) op 26 februari 2013 afstand had gedaan van uw asielaanvraag. Op 15 maart 2013 keerde u met IOM effectief terug naar uw woonplaats in Wit-Rusland, waar u uw beweerdde politiek activisme hervatte. Zo was u nog steeds lid van de Belarussische Sociaal Democratische partij (BSDP) en leidde u nog steeds de maatschappelijke Vereniging Gennadi Karpenko. U hield zich voornamelijk bezig met het afdrucken en verspreiden van pamfletten over mensenrechten en het houden van lezingen over mensenrechten. In januari 2015 reisde u opnieuw naar België om er een vriend te bezoeken. In maart 2015 reisde u terug naar Wit-Rusland. Na uw terugkeer kende u opnieuw problemen omwille van uw politieke activisme. Hierna besloot u het land uit te vluchten en reisde u per bus opnieuw naar België, waar u aankwam op 14 april 2015. Op 19 april 2015 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Antwerpen omwille van een eerdere veroordeling. Op 13 mei 2015 diende u vanuit de gevangenis een zesde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. Op 2 juni 2015 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van uw zesde asielaanvraag een beslissing genomen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het annulatieberoep dat u hiertegen indiende werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen. Vanuit de centrale gevangenis te Leuven diende u een zevende asielaanvraag in op 29 juni 2015. Het Commissariaat-generaal besloot op 10 juli 2015 tot de niet-inoverwegingname van deze meervoudige asielaanvraag. U diende hiertegen geen beroep in binnen de wettelijk voorziene termijn. Op 31 juli 2015 diende u vanuit het Centrum voor Illegalen te Merksplas een achtste asielaanvraag in. U verklaarde dat men u in Wit-Rusland wil vermoorden of opsluiten in de gevangenis omwille van uw politieke activiteiten. U bent directeur van de 'internationale maatschappelijke organisatie genaamd naar Gennadi Karpenko' en lid van de Sociaal Democratische Partij in Wit-Rusland. In België bent u lid van het 'Belarussische Center'. U stelt pamfletten in verband met mensenrechten en partijpolitieke pamfletten op. U bent politiek actief sinds 2000. Op 10/08/2015 werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) genomen gezien u tijdens deze 8ste asielaanvraag geen nieuwe elementen ten opzichte van uw vorige asielaanvragen aanhaalde. U diende geen beroep tegen deze beslissing in binnen de wettelijke gestelde termijn. Op 20/08/2015 diende u vanuit het gesloten centrum te Merksplas een 9de asielaanvraag in. U gaf wederom aan dat u sinds 2000 politiek actief was, ook in België voor de organisatie 'Solidarnost', en dat u omwille van uw langdurig politiek engagement werd veroordeeld en bij terugkeer zal worden vermoord. U kreeg ook oproepingsbrieven van de politie, de rechtbank en er werd over u in de media (kranten en internet) geschreven. Om deze 9de asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een bewijs van verzending van post verstuurd door Vasenko Tamara vanuit Wit-Rusland op 11/08/2015, een lidkaart van het Belarussian Helsinki Committee op uw naam, een oproepingsbrief om u bij een deurwaarder aan te melden, een visitekaartje op uw naam als directeur van MOGK te Vitepsk, een visitekaartje van Gennady Karpenko, een visitekaartje van Internationale Openbare Vereniging van de Witrussische republiek op naam van Gennady Karpenko, een lidkaart op uw naam van maatschappelijke vereniging met de stempel van MOGK, oproepingsbrieven om zich bij een deurwaarder te melden, een oproepingsbrief om zich bij de GAI te melden inzake het administratieve proces tegen u, 2 bevelen tot gedwongen uitvoering van zaak opgesteld door een gerechtsdeurwaarder met verwijzing naar beslissing rechtbank die u oplegt schulden aan de staat te betalen en 2 kennisgevingen betreffende het opsturen van aangetekende post aan de rechtbank in Zheleznodorodnyy.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige

asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Gelet op het feit dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze die u naar voor bracht tijdens uw tweede, zesde, zevende en achtste asielprocedure, dient te worden benadrukt dat uw tweede asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Zo werd na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal vastgesteld dat u leugenachtige verklaringen aflegde over uw politiek engagement en de problemen die u in dit verband zou hebben gekend. Het beroep dat u hiertegen indiende werd door de Raad van State verworpen. Uw daaropvolgende derde, vierde en vijfde aanvraag werd telkens afgesloten zonder voorwerp of nadat de afstand van uw asielaanvraag werd vastgesteld. Uw zesde, zevende en achtste asielaanvraag, die u inhoudelijk verbond aan uw oorspronkelijke asielaanvraag, werden door het Commissariaat-generaal telkens afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat geoordeeld werd dat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en noch het Commissariaat-generaal hierover beschikte. Tevens werden in het kader van uw zesde asielaanvraag bijkomende tegenstrijdigheden vastgesteld aangaande uw vermeende problemen na uw terugkeer naar Wit-Rusland in 2013. In het kader van uw zevende asielaanvraag werd nog vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang kwam door de vaststelling dat uw gedrag in de periode 2013-2015 niet te rijmen viel met uw verklaarde vrees voor vervolging door de autoriteiten. Tijdens uw achtste asielaanvraag bracht u geen nieuwe elementen naar voor waardoor de ongeloofwaardigheid onverminderd overeind bleef. U tekende tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal inzake uw achtste asielaanvraag geen annulatieberoep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de wettelijk voorziene termijn en voert in het kader van onderhavige negende aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw huidige asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

De bewering dat u zou gedood worden omwille van de politieke activiteiten die u sinds 2000 deed tegen het regime van Wit-Rusland betreffen inhoudelijk geen nieuwe verklaringen ten opzichte van uw voorgaande asielaanvragen (DVZ verklaring 5).

Betreffende uw bewering dat u lid zou zijn van 'solidarnost' dient te worden gesteld dat dit een loutere bewering betreft die u op geen enkele wijze kan staven. Evenmin blijkt uit uw verklaringen of enig bewijsstuk dat u neerlegt de mate van engagement voor deze organisatie. U verzuimt overigens zelfs enige uitleg te verschaffen over wat deze organisatie precies doet en welke rol u hierin zou spelen. Mede gezien u in het verleden meermaals manifest bedrieglijke verklaringen betreffende uw politieke engagement hebt afgelegd, is dergelijke loutere bewering betreffende een lidmaatschap aan een organisatie dan ook ruim onvoldoende om de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter te maken. Betreffende uw loutere bewering dat uw problemen in de media werden beschreven dient eveneens te worden gesteld dat u deze op geen enkele wijze kan staven (DVZ verklaring 2.6-2.7).

Betreffende uw lidkaart van Belarussian Helsinki Committee dient te worden gesteld dat uw lidmaatschap van deze beweging op zich nooit in vraag werd gesteld en u reeds tijdens uw tweede asielaanvraag dergelijk bewijsstuk heeft neergelegd. Toen bleek uit navraag bij diezelfde organisatie, namelijk Belarussian Helsinki Committee, dat u reeds sinds lang uw lidmaatschap voor deze partij verloor gezien u niet deelnam aan hun activiteiten en als dusdanig niet actief was als mensenrechtenactivist (zie 2de AA). Ook de lidkaart van maatschappelijke vereniging met de stempel MOGK waarop ook uw foto staat ('visitekaartje' nr.4) legde u reeds tijdens uw tweede asielaanvraag neer en werd toen reeds besproken waardoor dit geen nieuw element betreft. Hetzelfde geldt voor het visitekaartje van de Internationale Openbare Vereniging van de Witrussische republiek op naam van Gennady Karpenko (visitekaartje nr 3) gezien u dit ook reeds tijdens uw tweede asielaanvraag heeft neergelegd.

Betreffende de visitekaartjes (een visitekaartje op uw naam als directeur van MOGK te Vitepsk en een visitekaartje van Gennady Karpenko; visitekaartjes 1-2) dient te worden gesteld dat dergelijke kaartjes door iedereen kunnen worden gemaakt en het bovendien geen informatie bevat over de mate van uw politieke engagement waardoor deze bewijsstukken zowel de bewijswaarde als de bewijskracht

ontbreken om uw geloofwaardigheid betreffende het door u verklaarde politiek engagement enigszins te herstellen.

Betreffende de oproepingsbrief om zich bij de GAI te melden inzake het administratieve proces tegen u, de oproepingsbrieven om u bij de deurwaarder te melden, de 2 bevelen tot gedwongen uitvoering van zaak opgesteld door een gerechtsdeurwaarder met verwijzing naar beslissing rechtbank die u oplegt schulden aan de staat te betalen en de 2 kennisgevingen betreffende opsturen van aangetekende post aan de rechtbank in Zheleznodornodzy dient te worden gesteld dat zij indiceren dat u een administratieve veroordeling heeft gekregen en er dwangmaatregelen werden opgelegd teneinde dat u de verschuldigde som aan de staat zou betalen. Nergens in de documenten wordt enige melding gemaakt van de reden waarom u administratief werd veroordeeld en kunnen deze bewijsstukken op zichzelf dan ook niet worden gelinkt aan het door u verklaarde politieke engagement zoals u het Commissariaat-generaal poogt voor te houden. Bovendien legde u in het verleden reeds soortgelijke oproepingsbrieven en dagvaardingen neer en werd toen reeds gesteld werd dat deze in het licht van uw leugenachtige verklaringen betreffende uw politiek engagement niet wijzen op ernstige vervolging.

Het bewijs van postverzending indiceert enkel dat u in augustus 2015 post vanuit Wit-Rusland heeft verkregen. Dergelijk bewijs bevat dan ook geen informatie over de mate van uw politieke engagement noch over enige vervolgingsproblemen omwille van dit politieke engagement en indiceert enkel dat sommige van de in voorgaande besproken documenten u vanuit Wit-Rusland werden verstuurd wat op zich geen meerwaarde biedt voor de bewijskracht of de bewijswaarde van deze besproken documenten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat wat de elementen betreft die werden aangehaald in de verblijfsprocedures waarvoor zij verantwoordelijk is, geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende twee verzoeken tot machtiging tot verblijf in, die beiden werden geweigerd.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel

74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het EVRM.

2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij/zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De in het middel aangevoerde schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat de tweede asielaanvraag van verzoeker door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 januari 2005 werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van het politiek activisme van verzoeker in organisaties en partijen in zijn land van herkomst en de daaruit volgende beweerde problemen. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad van State verworpen. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijke termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 25 augustus 2015 in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”.*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53, 2555/001, 23-24).

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige asielaanvraag nog steeds steunt op zijn politiek activisme in zijn land van herkomst.

2.5. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen mag, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.6. In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon terecht het volgende vaststellen:

“Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Gelet op het feit dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze die u naar voor bracht tijdens uw tweede, zesde, zevende en achtste asielprocedure, dient te worden benadrukt dat uw tweede asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Zo werd na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal vastgesteld dat u leugenachtige verklaringen aflegde over uw politiek engagement en de problemen die u in dit verband zou hebben gekend. Het beroep dat u hiertegen indiende werd door de Raad van State verworpen. Uw daaropvolgende derde, vierde en vijfde aanvraag werd telkens afgesloten zonder voorwerp of nadat de afstand van uw asielaanvraag werd vastgesteld. Uw zesde, zevende en achtste asielaanvraag, die u

inhoudelijk verbond aan uw oorspronkelijke asielaanvraag, werden door het Commissariaat-generaal telkens afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, omdat geoordeeld werd dat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt en noch het Commissariaat-generaal hierover beschikte. Tevens werden in het kader van uw zesde asielaanvraag bijkomende tegenstrijdigheden vastgesteld aangaande uw vermeende problemen na uw terugkeer naar Wit-Rusland in 2013. In het kader van uw zevende asielaanvraag werd nog vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder in het gedrang kwam door de vaststelling dat uw gedrag in de periode 2013-2015 niet te rijmen viel met uw verklaarde vrees voor vervolging door de autoriteiten. Tijdens uw achtste asielaanvraag bracht u geen nieuwe elementen naar voor waardoor de ongeloofwaardigheid onverminderd overeind bleef. U tekende tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal inzake uw achtste asielaanvraag geen annulatieberoep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de wettelijk voorziene termijn en voert in het kader van onderhavige negende aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft.

Wat betreft uw huidige asielaanvraag dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

De bewering dat u zou gedood worden omwille van de politieke activiteiten die u sinds 2000 deed tegen het regime van Wit-Rusland betreffen inhoudelijk geen nieuwe verklaringen ten opzichte van uw voorgaande asielaanvragen (DVZ verklaring 5).

Betreffende uw bewering dat u lid zou zijn van 'solidarnost' dient te worden gesteld dat dit een loutere bewering betreft die u op geen enkele wijze kan staven. Evenmin blijkt uit uw verklaringen of enig bewijsstuk dat u neerlegt de mate van engagement voor deze organisatie. U verzuimt overigens zelfs enige uitleg te verschaffen over wat deze organisatie precies doet en welke rol u hierin zou spelen. Mede gezien u in het verleden meermaals manifest bedrieglijke verklaringen betreffende uw politieke engagement hebt afgelegd, is dergelijke loutere bewering betreffende een lidmaatschap aan een organisatie dan ook ruim onvoldoende om de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter te maken. Betreffende uw loutere bewering dat uw problemen in de media werden beschreven dient eveneens te worden gesteld dat u deze op geen enkele wijze kan staven (DVZ verklaring 2.6-2.7).

Betreffende uw lidkaart van Belarussian Helsinki Committee dient te worden gesteld dat uw lidmaatschap van deze beweging op zich nooit in vraag werd gesteld en u reeds tijdens uw tweede asielaanvraag dergelijk bewijsstuk heeft neergelegd. Toen bleek uit navraag bij diezelfde organisatie, namelijk Belarussian Helsinki Committee, dat u reeds sinds lang uw lidmaatschap voor deze partij verloor gezien u niet deelnam aan hun activiteiten en als dusdanig niet actief was als mensenrechtenactivist (zie 2de AA). Ook de lidkaart van maatschappelijke vereniging met de stempel MOGK waarop ook uw foto staat ('visitekaartje' nr.4) legde u reeds tijdens uw tweede asielaanvraag neer en werd toen reeds besproken waardoor dit geen nieuw element betreft. Hetzelfde geldt voor het visitekaartje van de Internationale Openbare Vereniging van de Witrussische republiek op naam van Gennady Karpenko (visitekaartje nr 3) gezien u dit ook reeds tijdens uw tweede asielaanvraag heeft neergelegd.

Betreffende de visitekaartjes (een visitekaartje op uw naam als directeur van MOGK te Vitepsk en een visitekaartje van Gennady Karpenko; visitekaartjes 1-2) dient te worden gesteld dat dergelijke kaartjes door iedereen kunnen worden gemaakt en het bovendien geen informatie bevat over de mate van uw politieke engagement waardoor deze bewijsstukken zowel de bewijswaarde als de bewijskracht ontbreken om uw geloofwaardigheid betreffende het door u verklaarde politiek engagement enigszins te herstellen.

Betreffende de oproepingsbrief om zich bij de GAI te melden inzake het administratieve proces tegen u, de oproepingsbrieven om u bij de deurwaarder te melden, de 2 bevelen tot gedwongen uitvoering van zaak opgesteld door een gerechtsdeurwaarder met verwijzing naar beslissing rechtbank die u oplegt schulden aan de staat te betalen en de 2 kennisgevingen betreffende opsturen van aangetekende post aan de rechtbank in Zheleznodorodnyy dient te worden gesteld dat zij indiceren dat u een administratieve veroordeling heeft gekregen en er dwangmaatregelen werden opgelegd teneinde dat u de verschuldigde som aan de staat zou betalen. Nergens in de documenten wordt enige melding gemaakt van de reden waarom u administratief werd veroordeeld en kunnen deze bewijsstukken op zichzelf dan ook niet worden gelinkt aan het door u verklaarde politieke engagement zoals u het Commissariaat-generaal poogt voor te houden. Bovendien legde u in het verleden reeds soortgelijke oproepingsbrieven en dagvaardingen neer en werd toen reeds gesteld werd dat deze in het licht van uw leugenachtige verklaringen betreffende uw politiek engagement niet wijzen op ernstige vervolging.

Het bewijs van postverzending indiceert enkel dat u in augustus 2015 post vanuit Wit-Rusland heeft verkregen. Dergelijk bewijs bevat dan ook geen informatie over de mate van uw politieke engagement noch over enige vervolgingsproblemen omwille van dit politieke engagement en indiceert enkel dat sommige van de in voorgaande besproken documenten u vanuit Wit-Rusland werden verstuurd wat op zich geen meerwaarde biedt voor de bewijskracht of de bewijswaarde van deze besproken documenten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat wat de elementen betreft die werden aangehaald in de verblijfsprocedures waarvoor zij verantwoordelijk is, geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond. U diende twee verzoeken tot machtiging tot verblijf in, die beiden werden geweigerd.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk. In zijn verzoekschrift brengt verzoeker geen argumenten aan die de motieven van de beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen zodat deze onverminderd staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Waar verzoeker op summiere wijze de door hem voorgehouden asielmotieven herneemt, oordeelt de Raad dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Verzoeker verwijst weliswaar naar de stukken die hij naar aanleiding van zijn huidige asielaanvraag bijbracht, zijnde lidkaarten, oproepingen en officiële brieven, maar gaat voorbij aan de concrete en pertinente motivering dienaangaande in de bestreden beslissing en hierboven overgenomen. In de bestreden beslissing wordt op afdoende wijze uiteengezet waarom deze stukken niet als nieuwe elementen kunnen gelden die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Verzoeker brengt geen elementen aan teneinde deze correcte vaststellingen te weerleggen. Ook met de algemene stelling dat hij ondubbelzinnig zijn participatie bij verschillende politieke organisaties van oppositie in Wit-Rusland bewijst, gaat hij voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissing.

De nieuwe elementen werden volgens verzoeker onvoldoende onderzocht door de verwerende partij en er werd geen rekening gehouden met zijn moeilijke en kwetsbare situatie. Hierbij merkt de Raad op dat verzoekende partij hierbij evenwel uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaalde asielaanvraag in overweging te nemen indien er nieuwe elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die *“de kans aanzienlijk groter maken”* dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen *“de kans aanzienlijk groter maken”*, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen. Dat hij zich in een moeilijke en kwetsbare situatie bevindt is overigens slechts een algemene bewering die hij niet aannemelijk weet te maken.

2.7. In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat deze verdragsbepaling vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of loutere verwijzing naar algemene informatie volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.9. Gelet op het geheel van het voorgaande treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet ondergaan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

C. DIGNEF